

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci: JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Krajského soudu v Brně na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Krajským soudem v Brně a Vrchním soudem v Olomouci za účasti žalobce: H. P., a žalovaného: Krajský úřad Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, ve věci žaloby proti rozhodnutím Okresního úřadu Vyškov ze dne 16. 8. 2001, čj. RRRÚP 201/01 a čj. RRRÚP 202/01, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Ca 260/2003

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 11. 2003 se obrátil Krajský soud v Brně na zvláštní senát s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Tento spor vznikl podle tvrzení Krajského soudu v Brně mezi ním a Vrchním soudem v Olomouci, který svým rozhodnutím ze dne 30. 6. 2003, čj. Ncp 768/2003-47, vyslovil, že Krajský soud v Brně je příslušný k projednání a rozhodnutí věci žalobkyně H. P. proti žalovanému Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, vedené u Okresního soudu ve Vyškově pod sp. zn. 7 C 828/2001.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Žaloba ve shora uvedené věci napadla u Okresního soudu ve Vyškově dne 19. 10. 2001. Žalobkyně se jí domáhala zrušení dvou rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov ze dne 16. 8. 2001, kterými bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutím Městského úřadu v Ivanovicích na Hané ze dne 8. 6. 2001, čj. 374/2000 a čj. 375/2000, o vyvlastnění pozemků ve vlastnictví žalobkyně podle § 108 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a kterými byla tato rozhodnutí potvrzena.

Usnesením ze dne 30. 12. 2002, čj. 7 C 828/2001-42, Okresní soud ve Vyškově vyzval účastníky k vyjádření se k jeho záměru předložit věc vrchnímu soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že v dané věci se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 247 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve znění tehdy účinném, k jejímuž projednání a rozhodování jsou podle § 246 odst. 1 o. s. ř. věcně příslušné krajské soudy. Poté, kdy vyjádření došla, okresní soud věc přípisem ze dne 9. 5. 2003 předložil věc Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti z důvodu, že nepatří do věcné příslušnosti okresních soudů.

Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 30. 6. 2003, čj. Ncp 768/2003-47, rozhodl podle § 104a o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný krajský soud. Písemné vyhotovení rozhodnutí vrchního soudu, s poukazem na ustanovení § 169 odst. 2 o. s. ř. neobsahuje odůvodnění rozhodnutí. Po právní moci usnesení Okresní soud

ve Vyškově postoupil věc k dalšímu řízení Krajskému soudu v Brně. Ten ve svém návrhu, doručeném zvláštnímu senátu dne 24. 11. 2003, uvedl, že okresní soud postupoval nesprávně, když předložil věc k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci. Domníval-li se totiž okresní soud, že věc náleží do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona ve správním soudnictví, měl postupem podle § 104b o. s. ř. řízení zastavit a poučit žalobce o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Jelikož tak však neučinil a věc předložil k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci a ten určil věcně příslušným krajský soud, krajský soud, který zastává názor, že žaloba byla podána proti rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, podal návrh na zahájení řízení o negativním kompetenčním sporu mezi ním a Vrchním soudem v Olomouci.

Zvláštní senát o návrhu uvážil takto:

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí (tj. pozitivní kompetenční spor). Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (tj. negativní kompetenční spor).

Krajský soud v Brně jako navrhovatel označil v návrhu na zahájení řízení o negativním kompetenčním sporu za odpůrce Vrchní soud v Olomouci. Mezi těmito dvěma soudy však kompetenční spor nemohl vzniknout. Vrchní soud v Olomouci totiž nepopřel svou pravomoc vydat rozhodnutí a ani k tomu neměl důvod, neboť zákon mu v daném případě příslušnost k rozhodnutí o věci samé nesvěřil a ani žalobkyně jej ve své žalobě za soud, u něhož se podanou žalobou ochrany domáhá, neoznačila. Vrchní soud rozhodoval pouze o tom, který soud je věcně příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

Svou nevělu rozhodovat o věci samé naopak vyjádřil Okresní soud ve Vyškově, u něhož byla žaloba žalobkyní podána, když předložil věc Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o soudu věcně příslušném k projednání věci v prvním stupni. Ten však může rozhodovat pouze o příslušnosti soudů jednajících v občanském soudním řízení, nikoli ve správním soudnictví. V této souvislosti je lhostejné, že Okresní soud ve Vyškově hodlal – jak plyne z jeho usnesení ze dne 30. 12. 2002 – předložením věci vrchnímu soudu dosáhnout toho, aby o věci rozhodoval soud jednající ve správním soudnictví. Kdyby vrchní soud považoval předložení věci k rozhodnutí o věcné příslušnosti ze strany okresního soudu za nepřijatelné, věc by mu vrátil bez rozhodnutí a případně by jej poučil o správním postupu. Vyslovil-li Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 30. 6. 2003 (které nijak neodůvodnil), opírajícím se o ustanovení § 104a o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný krajský soud, založil tímto rozhodnutím pouze věcnou příslušnost krajského soudu jednajícího v občanském soudním řízení. Není-li rozhodnutí vrchního soudu odůvodněno, nelze tomuto rozhodnutí podsouvat, že jím vrchní soud, v rozporu se zákonem stanoveným postupem, mínil založit příslušnost krajského soudu jako soudu jednajícího ve správním soudnictví; lze z něho pouze vyvodit závěr vrchního soudu, že v dané věci je dána věcná příslušnost krajského soudu k projednání a rozhodnutí věci v občanském soudním řízení.

Výslovně je nutno poznamenat, že zvláštní senátu – za situace, kdy tu kompetenční konflikt vůbec není - nemůže hodnotit správnost tohoto závěru.

Krajský soud v Brně, jehož příslušnost byla takto rozhodnutím vrchního soudu určena, je tedy soudem jednajícím v občanském soudním řízení, stejně jako jím jsou Okresní soud ve Vyškově a Vrchní soud v Olomouci; bylo proto na tomto krajském soudu, aby příslušný senát v občanském soudním řízení buď ve věci jednal a rozhodl, nebo, má-li za to, že jde o věc správního soudnictví, postupem podle rozvrhu práce předal věc k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu krajského soudu pro věci správního soudnictví. Teprve pokud by mezi těmito senáty téhož krajského soudu nastal spor o to, zda jde o věc, která má být projednána v občanském soudním řízení nebo ve správním soudnictví, bylo by na místě věc předložit zvláštnímu senátu s návrhem na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu.

Zvláštní senát by v dané věci mohl rozhodovat o negativním kompetenčním sporu pouze tehdy, kdyby Okresní soud ve Vyškově jednající v občanském soudním řízení místo předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti zastavil řízení o věci podle § 104b odst. 1 o. s. ř., žalobkyně podala žalobu u soudu jednajícího ve správním soudnictví a tento soud pak popřel svou pravomoc, anebo jestliže by spor o to, zda jde o věc náležející do věcné příslušnosti soudů v občanském soudním řízení nebo ve správním soudnictví nastal mezi specializovaným senátem pro věci správního soudnictví a jiným senátem Krajského soudu v Brně (§ 104b odst. 3 o. s. ř. , § 46 odst. 4 s. ř. s.) K tomu však v této věci nedošlo a kompetenční spor proto dosud nevznikl.

Zvláštní senát proto návrh odmítl jakožto návrh předčasně podaný za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. 1. 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu